

Registratie van politieverhoren

Citation for published version (APA):

Spronken, T. (1997). Registratie van politieverhoren. *Nieuwsbrief Strafrecht*, (3), 22-23.

Document status and date:

Published: 10/12/1997

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

middelen. Op die grond dient aan verdachte een gevangenisstraf van vier jaren te worden opgelegd.

043

Vrije toegang van ouders en voogden tot minderjarige voorlopig gehechte verdachten

President Rechtbank Maastricht 16 oktober 1997, nr. 34381/KG ZA 97.426 (Mr Lampe)

Het bezoekrecht van ouders en voogden ingevolge artikel 490 Sv mag niet méér beperkt worden dan het bezoekrecht van de raadsman ingevolge artikel 50 Sv. De inrichting waarin de 16-jarige verdachte voorlopig is gedetineerd zal ervoor moeten zorgen dat diens ouders hem in de toekomst elke dag kunnen bezoeken. Indien de inrichting daartoe niet in staat is zal zij de organisatie moeten aanpassen, hetzij het aantal pupillen dat zij accepteert moeten verminderen. De inrichting kan niet met een beroep op onmogelijkheid of op haar huishoudelijk reglement het bezoekrecht beperken tot eenmaal per week gedurende één uur. Het huishoudelijk reglement van de inrichting mag niet resulteren in een uithollen van het recht op vrije toegang. Het kan slechts regels stellen van organisatorische aard in verband met de realisering van het bezoekrecht. Aangezien de inrichting met betrekking tot de bezoeksregeling niet aanstonds zal kunnen voldoen aan de wettelijke voorschriften ter zake, wordt zij bij wege van ordemaatregel voorlopig verplicht toe te staan dat de ouders van de minderjarige verdachte drie keer per week gedurende één uur een bezoek kunnen brengen, met dien verstande dat eenmaal per veertien dagen een van die drie dagen een zaterdag kan zijn.

De hierboven opgenomen uitspraken zijn tegen vergoeding te verkrijgen bij het redactiesecretariaat.

• Nieuws kort •

Registratie van politieverhoren

Bij brief van 24 september 1997 heeft het advocatenkantoor Seegers, Meijering, Ficq & Van Kleef bij de minister van Justitie en de Vaste Kamercommissie voor Justitie bepleit dat van alle verhoren van verdachten en getuigen geluidsopnamen worden gemaakt. Het kantoor adviseert cliënten, afgezien van de mogelijkheid om gebruik te maken van het zwijgrecht, geen verklaring af te leggen bij de politie, indien er geen bandopnamen worden gemaakt.

Vaststaat dat het proces-verbaal van verhoor bij de politie, dat aan het dossier wordt toegevoegd, een belangrijke rol speelt in het verdere verloop van de vervolging en berechting. Eveneens is bekend, dat de verdediging met lege handen staat als de verklaring in het proces-verbaal (op onderdelen) onjuist is weergegeven. Dit kan bijvoorbeeld voorkomen doordat antwoorden van verdachten of getuigen in het proces-verbaal 'juridisch worden vertaald', verklaringen onvolledig zijn doordat naar het oordeel van de politie 'irrelevante' onderdelen niet worden opgenomen, als méér in een proces-verbaal wordt vermeld (uit eigen wetenschap van de politie) dan tijdens het verhoor is gezegd, of omdat een tolk verkeerd vertaalt.

Verder kan uit het proces-verbaal niet worden afgeleid hoe de politie heeft ver-

hoord, voornamelijk met gesloten vragen of open vragen? Ook de druk die is uitgeoefend op de ondervraagde persoon, of er beloftes zijn gedaan, de geestelijke of lichamelijke conditie van de ondervraagde persoon en de wijze waarop deze heeft geantwoord, valt aan de hand van het proces-verbaal niet te reconstrueren. Het maken van geluids- en beeldopnamen zal de ondervraging voor de rechter en andere procesdeelnemers controleerbaar maken.

De minister van Justitie heeft bij brief van 27 oktober 1997 (kenmerk 658568/597/RQ) geantwoord dat het gebruik van opname-apparatuur niet zonder meer als algemene regel dient te worden voorgeschreven, voordat is nagedacht over de vraag of nadere selectie gewenst is (bijvoorbeeld niet bij overtredingen en wel bij misdrijven). Ook dient de vraag te worden beantwoord of de verdachte c.q. getuige toestemming moet geven. Daarnaast speelt de werkbelasting voor de politie en staande en zittende magistratuur een rol en doen zich juridische vragen voor met betrekking tot het gebruik en de opslag van de gegevens en het waarborgen van de authenticiteit van de opnamen.

De Minister heeft de Recherche Adviescommissie, die bezig is met de voorbereiding van een advies over verhoortechnieken, verzocht de materie in brede zin te onderzoeken en te adviseren over de mogelijkheden van het gebruik van geluids- en beeldopnamen bij verhoren van verdachten en getuigen (zie ook de elders in deze aflevering besproken aanbeveling van de Raad van Europa no. R (97) 13 d.d. 10 september 1997). Tot slot meldt de Minister dat een verdachte op dit moment geen aanspraak kan maken op opnemen van het verhoor.

De vraag of verhoren, met name door de politie, dienen te worden vastgelegd op band, is het centrale thema van de na-jaarsvergadering van de Nederlandse Vereniging van Strafrechtadvocaten die op 26 januari 1998 te Utrecht zal plaatsvinden.

Wetsvoorstel afspraken met getuigen in strafzaken

De minister van Justitie heeft op basis van de commentaren die zijn uitgebracht op het concept-voorstel van wet met betrekking tot het maken van afspraken met getuigen in strafzaken te kennen gegeven voorlopig niet met een wetsvoorstel te komen. Na vaststelling dat het hier om een lastige materie gaat, heeft de Minister te kennen gegeven te twifelen aan de noodzaak en wenselijkheid om ter zake met een wettelijke regeling te komen. Blijkens het verslag van het mondeling overleg bedoelt de Minister hiermee te zeggen dat zij eraan twijfelt of op de ingeslagen weg van het dealen met criminelen wel moet worden voortgegaan, dan wel of volstaan kan worden met het maken van afspraken die vallen onder de regeling toon- en tipgelden. Wanneer het niet tot een wettelijke regeling komt, dan moeten er, aldus de Minister, ook geen deals meer met criminele worden gesloten in zover gaande mate als thans in verschillende strafzaken is gebeurd. Gedacht kan daarbij worden aan de Bredase Julien-zaak, en aan de Hakkelaarzaak waarin met twee getuigen een deal is gesloten. (Zie voor de beslissing van de Rechtbank Amsterdam in de zaak Karman: Nieuwsbrief Strafrecht 1997, 1, nr. 006.)
Bron: Verslag van het mondeling overleg met de Vaste Commissies voor Binnenlandse Zaken en Justitie d.d. 3 november 1997.